

és segítséget nyújtani az egyenjogúsítással, hogy más pályákon is, tanulmányainknak megfelelően elhelyezkedhesünk, amire érdemességünket egy évtizedet meghaladó munkáságunkkal számtalanszor bebizonyítottuk.

Mély tisztelettel:

Az erdélyi középiskolát végzettek nevében:

Az Intéző Bizottság.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának Budapesten, 1932. évi október hó 25-én az egyesület székházában tartott rendes üléséről.

Megjelentek: báró Waldbott Kelemen alelnök, Biró Zoltán ügyvezető, Ajtay Jenő, gróf Andrássy Sándor, Balogh Ernő, báró Biedermann Imre, Földváry Miksa, Fröhlich Brunó, Gyarmathy Mózes, Hinfner György, Ivanich Ferenc, Kallivoda Andor, gróf Keglevich Gyula, Kovács Gábor, Kozma István, Matusovits Péter, Mihalovics Sándor, Onczay László, Osztroluczky Miklós, Papp Béla, dr. Papp-Szász Tamás, Péch Kálmán, Rimler Pál, Róth Gyula, Schmidt Károly, gróf Széchenyi Aladár, Takách Zsigmond, gróf Teleki József, Véssey Ferenc, Véssey Mihály, Vuk Gyula, gróf Zelenski Róbert, Zügn Nándor vál. tagok és Lengyel Sándor segédtitkár.

Báró Waldbott Kelemen alelnök: Üdvözlöm a megjelent urakat és az egyesület igazgató-választmányának a mai napra kitűzött ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy az ülés meghívóját az igazgató-választmányi tagoknak postán is megküldtük és hogy a meghívó az egyesület közlönyében is a megfelelő időben megjelent.

A szabályszerűen közzétett választmányi ülés tehát a megjelentek számára való tekintettel is határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: Beyer Jenő, Erdőssy Ródog, Nagy László, Osztroluczky Géza, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, Rónay György választmányi tagok.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Ajtay Jenő és Gyarmathy Mózes választmányi tagokat kérem fel.

A választmányi ülés tárgysorozatán túlnyomó részben olyan gazdasági kérdések szerepelnek, amelyek már az előző választmányi

ülés tárgysorozatába fel voltak véve és csak a túlságosan előrehaladott idő miatt nem voltak letárgyalhatók.

Tekintettel arra, hogy a bizottságokban már tárgyalt kérdések az urak előtt amúgyis ismeretesek, arra kérem az urakat, méltóztassanak ezekben a kérdésekben — amennyire csak lehetséges — véglegesen állásfoglalni, hogy ez az állásfoglalás egyúttal a vezetőség eljárására nézve direktíválásul szolgálhasson.

Fölkérem az ügyvezetőt, hogy jelentését előterjeszteni szíveskedjék.

Bíró Zoltán ügyvezető mindenekelőtt az egyesület anyagi helyzetét ismerteti. Az 1932. évi január hó 1-től október hó 24-ig terjedő időben a költségvetéssel előirányzott bevételekkel szemben 37.606 P 57 f folyt be, míg a kiadások ugyanezen idő alatt 47.463 P 23 fillért tettek ki. A hiány ezidőszerint 9856 P 66 f. A kiadások megfeleltek az előirányzatnak, a bevételek, sajnos, elmaradtak. Különösen a ház-béréknél és tagdíjaknál mutatkozik nagyobb mérvű elmaradás. A kiadások terén főleg a székház karbantartása okozott túllépést. Egyben felhatalmazást kér arra, hogy az elnökség a székház karbantartásához esetleg még szükséges további összegeket is kiutalványozhassa. A már 34.000 P-t kitevő tagdíjhátralék kérdésével véleménye szerint még ez évben foglalkozni kell.

Ügyvezető ezután bemutatja Purgly Emil földművelésügyi miniszter úrnak a földművelésügyi tárcától való megválasa alkalmából az egyesülethez intézett leiratát, amelyben az Elnökségnek az értékes támogatásért őszinte köszönetét nyilvánítja.

Ügyvezető javasolja, hogy az egyesület a miniszter úrnak az egyesülettel szemben tanusított jóindulatát köszönje meg.

Majd Kállay Miklós kinevezett új földművelésügyi miniszter úrnak az egyesülethez intézett leiratát ismerteti, amelyben a magyar mezőgazdaság boldogulására irányuló törekvéseihez és az ország egyetemes érdekeit szolgálni kívánó munkásságához az egyesület támogatását kéri.

Ügyvezető javasolja, hogy az egyesület megfelelő feliratban biztósítsa a földművelésügyi miniszter urat hazafias együttműködéséről és egyben kérje ki jóindulatú támogatását.

Ügyvezető ezután a főiskola rektorának az egyesülethez intézett átíratát ismerteti, amelyben a főiskolai tanács hálás köszönetét nyilvánítja az egyesületnek a rektori, valamint dékáni jelvények ügyében a főhatóságoknál történt közbenjárásáért és azért az elhatározásért, hogy az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesülettel karöltve a rektori és dékáni láncok elkészítését magára vállalta és ezekkel a főiskolát megajánlkozni óhajtja.

Ügyvezető egyben közli, hogy a főiskolai jelvényekre ezideig 641 P 20 fillér folyt be. Reméli, hogy a még szükséges összeg is be fog folyni.

Ügyvezető jelenti továbbá, hogy a Budapesti Mérnöki Kamaránál a Közszállítási Szabályzat reformja ügyében tartott mérnöktestületközi előkészítő tárgyaláson Ajtay Jenő vál. tag volt szíves az egyesület képviseletében megjelenni. A tárgyaláson az erdőgazdaságot érintő kérdések nem merültek fel, s így a hozott határozatok, amelyek a köz érdekét szolgálják, megnyugvással tudomásul vehetők.

Ügyvezető jelenti, hogy a Budapesti Gözfavágók és Fakereskedők Egyesületének a kezdeményezése alapján az egyesület a kötegelt fa vasúti szállítási díjának mérséklése ügyében az illetékes fórumoknál megfelelő előterjesztéssel élt, amelyet az Államvasutak ellenzése következtében elutasítottak. Az egyesület újabb felterjesztésére azonban a kereskedelmi miniszter úr a kötegelt, lágy, alágvyújtó tűzifára megadta a szállítási kedvezményt, és pedig a következő feladási állomásokra: Ajka, Aranyospuszta, Baja, Baranyaszentlőrinc, Buzsák, Bükkösd, Csömödérpáka, Dörgicse-Akali, Kaposvár, Kőszeg, Középrigóc, Lenti, Nádasd, Pörboly, Rédics, Sopron, Szekszárd, Szentgotthárd, Szombathely és Zalahárshegy-Szóce. Ezekről az állomásokról a kötegelt fa 250 km távolságig a 15. kocsirakományú osztálynak megfelelő díjszabása mellett, 250 km-en felüli távolságnál pedig 10%-kal rövidített díjtétellel szállítható. Miután a kereskedelemügyi miniszter úr a kedvezményt csak a folyó év végéig engedélyezte, az egyesület a földművelésügyi miniszter úrhoz intézett felterjesztésében a kedvezménynek 1933. évre való meghosszabbítását kérelmezte. A földművelésügyi miniszter úr leiratában már értesítette az egyesületet, hogy a kereskedelemügyi miniszter úrnál a meghosszabbítás érdekében közbenjárt.

Ügyvezető jelenti továbbá, hogy a közszolgálatban álló mérnökök magángyakorlatának, illetőleg mellékfoglalkozásának értelmezése körü felmerült kérdéseknek a kereskedelemügyi minisztériumban tartott tárgyaláson Czillinger János képviselte az egyesületet. Czillinger János a tárgyaláson a Budapesti Mérnöki Kamara állásfoglalását tette magáévá, miután a javaslat elfogadása úgy közérdekből, mint egyesületünk speciális érdekéből indokolt volt.

A javaslat a következőképpen szól: „A Mérnöki Kamara fenntartja a jelentéseiben és felterjesztéseiben évek óta hangoztatott amaz álláspontját, hogy a közalkalmazásban levő mérnökök magángyakorlata terén az idevonatkozó jogszabályok szelleme megfelelő, azonban a végrehajtás már nem érvényesül kellőképpen.

Összhangban az említett kamarai állásponttal, kérjük a kereskedelemügyi miniszter urat, méltóztassék a közalkalmazásban, közlekedési és közüzemi vállalatok alkalmazásában levő mérnököket szolgálati rendelkezéssel arra kötelezni, hogy minden egyes megbízásnak, magánmérnöki szakértői tevékenységnek elvállalása előtt fölüttes hatóságukhoz forduljanak engedélyért. Ha pedig a fölüttes hatóság az engedélyt megadja, úgy az engedélyirat másolatát a Kamarának tudomásulvétel végett küldje meg, maga az engedélyes pedig, ha az engedéllyel élni

akar, köteles legyen ezt a megbízás elvállalása előtt, szolgálati felelősége terhe mellett, a Kamarának bejelenteni.

A mérnöki rendtartás III. sz. végrehajtási utasítsa 12. §-ában foglalt bejelentési kötelezettség ezt kimerítően nem biztosítja.

Ugyanez az értesítési és bejelentési kötelezettség állapítassék meg a korábban elvállalt és ezidőszert lebonolyítás alatt levő megbízásokra vonatkozólag is.

Teljesen magáévá teszi a Kamara a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet 200/1932. sz. felterjesztésének azt a kérelmét, hogy a különböző közhivatalok feleknek sem tervezési, sem tanácsadási mérnöki munkát ne végezzenek, hanem ezt a tevékenységet a magángyakorlatnak fenntartás nélkül meghagyják s a maguk tevékenységét a tekintetben a magánmérnökök által készített műveletek ellenőrzésére és felülbírlására korlátozzák."

Ügyvezető véleménye szerint a javaslatot az igazgató-választmány is megnyugvással tudomásul veheti.

Ügyvezető jelenti, hogy a Hazai Gőzfűrészek Egyesülése egyesületünket és ennek vezetőit tisztelettel üdvözölve, arra kéri egyesületünket, hogy a hazai fűrészipart továbbra is messzemenő támogatásában legyen szíves részesíteni. Átiratában a hatékony együttműködés kifejezése érdekében egyesületünk tagjai sorába való felvételét kéri.

Ügyvezető — figyelemmel arra, hogy az erdőbirtokosok érdekében áll a fűrészek talpraállítása, s hogy az egyesülésnek egyesületünkkel azonosok a céljai — azt javasolja, hogy az igazgató-választmány járuljon hozzá nevezett egyesülésnek a egyesület tagjai sorába való felvételéhez.

Ügyvezető jelenti továbbá, hogy az egyesület a hazai termelésű tűzifa szállítására engedélyezett kedvezmény határidejének meghosszabbítása érdekében előterjesztéssel élt a földművelügyi miniszter úrhoz. Reméli, hogy sikerülni fog a kedvezménynek további biztosítása. A földművelésügyi miniszter úr már válaszolt is az előterjesztésre, s arról értesítette az egyesületet, hogy a kedvezménynek 1934. évre való meghosszabbítása ügyében átirát a kereskedelemügyi miniszter úrhoz. Egyben felkéri az igazgató-választmánynak befolyásos tagjait, hogy a rendelet mielőbbi kiadása ügyében az illetékes fórumoknál közbenjárni sziveskedjenek.

Ügyvezető jelenti, hogy Erdőssy Bódog — betegségére való tekintettel — igazgató-választmányi tagságáról lemondott. Egyben javasolja a lemondásnak sajnálattal való tudomásulvételét.

Ügyvezető végül sajnálattal jelenti Kuzma Gyula, az egyesület alapító tagjának, szeptember hóban történt elhalálózását.

Javasolja, hogy az igazgató-választmány őszinte részvételének a választmányi ülés jegyzőkönyvében adjon kifejezést.

Az igazgató-választmány az ügyvezetői jelentést egyhangúan tudomásul veszi és az előterjesztett javaslatok értelmében határoz.

Gróf Keglevich Gyula vál. tag az ügyvezetői jelentéssel kapcsolatban felveti a fahasználatokat szabályozó, még jelenleg is érvényben lévő háborús rendelet revíziójának kérdését, amely véleménye szerint több sérelmes rendelkezést tartalmaz. Véleménye szerint különösen sérelmes a kisebb birtokosokra az az eljárás, hogy a hivatalos kiszállások költségeit meg kell fizetni. Miután a kisebb birtokosok rossz erdőik után ily terheket képtelenek viselni, javasolja, hogy a kezelési járulékok elengedése és a háborús rendelet revíziója érdekében írjon fel az egyesület a földművelésügyi miniszter úrhoz.

Ügyvezető megjegyzi, hogy az említett költségmegtérítést nem a hivatkozott háborús rendelet, hanem az 1898. XIX. tc. írja elő. A szóba hozott kezelési járulék az állami kezelésbe vett nagyobb erdőbirtokokra is vonatkozik, amelyek a kezelési járulék ellenében jelenleg, mikor az állami erdőtisztítási kar utazási hitele a minimumra lett redukálva, alig kap valamit. A törvény, amely a kezelési járulék fizetését kötelezővé teszi, az államot megfelelő ellenszolgáltatás nyújtására kötelezi.

Ügyvezető javasolja, hogy az egyesület erőteljes előterjesztéssel forduljon a földművelésügyi miniszter úrhoz és kérje megfelelő utazási hitelnek a rendelkezésre bocsátását, hogy az államerdészeti igazgatás az állami kezelésben lévő erdőbirtokok kezelését az erdőgazdaság érdekében megfelelően elláthassa.

Egyben kéri, hogy az egyes sérelmes eseteket közöljék az egyesülettel, hogy az orvoslás érdekében sürgősen eljárhasson.

Az igazgató-választermény egyhangúan ügyvezető javaslata értelmében határoz.

Papp Béla vál. tag tájékozással közli még, hogy a kormány kénytelen volt kiadni egy rendeletet, amelynek értelmében a rendkívüli használatokat kérő érdekelték a kiszállítás költségeit meg kell, hogy fizessék. Gróf Keglevich Gyula információja téves, mert kisembereknél nem fordul elő ily költség.

Fröhlich Brunó vál. tag kiegészítésképpen megemlíti, hogy az állami kezelésbe vett erdőknél nincs ily költség, mert az állam maga fizeti.

Báró Waldbott Kelemen elnök a gróf Keglevich Gyula által felvetett kérdést nagyon is kényesnek tartja. Nem tagadható ugyanis, mert az erdőgazdaságra még ma is érvénnyel bíró háborús rendelet az erdőbirtokosokra nagyon is sérelmes. Az egyesület már többször sürgette a kérdés rendezését, sőt az új erdőtörvény-javaslatlaltal is foglalkozott.

A törvényjavaslatot a földművelésügyi minisztériummal egyetértésben olyképpen dolgozta át, hogy azt úgy az erdőbirtokosok, mint a földművelésügyi kormány is elfogadhatják. A törvényjavaslat már harmadik éve készen fekszik. Nem tudja, hogy a mostani nehéz idők alkalmasak-e a törvényjavaslat keresztülhajtására. Miután a szükségesnek látszó teendők ügyében így incidentaliter nem lehet határozni,

javasolja, hogy a kérdés vétessék fel a legközelebbi választmányi ülés tárgysorozatába.

Az igazgató-választmány egyhangúan a javaslat értelmében határoz.

Véssey Ferenc vál. tag az ügyvezetői jelentéssel kapcsolatban szóvá teszi azt az értesülését, hogy az Egyesült Fabehozatali Rt. további tűzifakontingens behozatalának engedélyezését kérte a földművelésügyi miniszter úrtól, oly indokolással, hogy kétéves bükkfája nincsen a hazai termelésnek. Bár úgy értesült, hogy a földművelésügyi kormány nem fogja a kért kontingenst engedélyezni, mégis, miután a hazai termelés kijátszásáról van szó, azt indítványozza, írjon fel az egyesület a földművelésügyi miniszter úrhoz és kérje a hazai termelésre sérelmes kívánság elutasítását.

Megemlíti továbbá, hogy a Romániával való tárgyalások folyamán felmerült az a kívánság, hogy a még be nem hozott 11.000 vagón tűzifára adják meg ugyanazt a szállítási kedvezményt, amit a magyar tűzifa élvez, vagy pedig vonják meg a magyar fátói is a kedvezményt.

Indítványozza, hogy ez ügyben is keresse meg az egyesület a földművelésügyi miniszter urat és kérje, hogy a külföldi fának ne adjanak szállítási kedvezményt, a hazai fa kedvezményét pedig hosszabbítsák meg.

Papp Béla vál. tag a kérdéshez szólva kijelenti, hogy a Romániával kötött kliring-egyezményben semmiféle olyan megállapodás nincsen, amely további tűzifa behozatalát lehetővé tenné. Lehet, hogy van ilyen óhaj, de ha ilyen beadvány jönne is, ő lenne a legelső, aki ez ellen állást foglalna, mert a hazai erdőgazdaság védelmét kötelességének tekinti.

Véssey Ferenc ismételt felszólalása után, aki az egyesület előzetes tiltakozását mindenképpen szükségesnek véli, az igazgató-választmány mindkét indítványhoz hozzájárul és azok értelmében határoz.

Ügyvezető ezután a műfatermékek forgalmiadója ügyének kérdését ismerteti. A kérdést az igazgató-választmány határozata értelmében az általános erdőgazdasági és törvényelőkészítő, valamint adó-, vám- és tarifaügyi bizottság tárgyalta legutóbbi együttes ülésében, s olyképpen határozott, hogy tétessék előterjesztés aziránt, hogy a külföldi fára is vessenek ki forgalmiadót és a magyar fát szállítsák le. Utal egyben Varga államtitkár úrnak ismeretes kijelentésére, aki a külföldi műfának forgalmiadóval való megterhelhetőségét lehetségesnek tartotta, bár az ügyvezető véleménye szerint ellentétben áll a vonatkozó törvényes felhatalmazással. A legutolsó tárgyalás alkalmával már egy minimálisan 12%-ot kitevő forgalmiadó-váltsággal kivánták a műfatermékek forgalmiadójának kérdését rendezni, amikor is az összes fafeldolgozó iparok mind forgalmiadómentességet élveztek volna. A forgalmiadóváltságnak ily módon való megoldása azonban az ipar látzólagos tehermentesítése mellett igazságtalan teherrel sújtotta volna.

az őstermelést. A tárgyalás végén az államtitkár úr már oly megoldást tartott elfogadhatónak, amely szerint a forgalmiadó-váltáság kérdését a faanyagoknak két helyen, és pedig részben a termelésnél, részben pedig az iparnál való megadóztatásával lehetne rendezni, s amely álláspontnak a helyességét a megejtett számítások is igazolták. Figyelemmel arra, hogy úgy a műfára, mint a tüzfára vonatkozóan különböző forgalmiadó- és váltáságkulcsok vannak érvényben, az egyöntetű elbánnás s a sokkal könnyebb kezelés kívánatosá teszi a különböző kulcsok egységesítését. Amennyiben megvan annak a lehetősége, hogy a külföldi mufa forgalmiadóval megterhelhető, úgy indítványozza, hogy tegyen az egyesület olyirányú előterjesztést, hogy a behozandó műfára vessenek ki 3%-os forgalmiadót és az ily címen befolyó összeget fordítsák erdőgazdasági produktív célokra, ha pedig ezt nem lehetne megvalósítani, úgy kéri a magyar tüzifa- és mufatermékek forgalmiadó-váltáságának 3.5%-ban, a külföldi mufa- és tüzifatermékek forgalmiadó-váltáságának pedig 6%-ban való megállapítását, azzal hogy a bevételi többletet az Alföld-fásítás és egyéb erdőgazdasági célok előmozdítására a földművelésügyi kormányzat rendelkezésére bocsássa.

Véssey Ferenc vál. tag ügyvezető indítványával szemben a forgalmiadó-váltáságnak nem az eladási ár után, hanem a tőár után való kivetését javasolja, mert véleménye szerint a termelési, szállítási, szóval rezszi-költségek utáni forgalmiadó-felszámítás igazságtalan. A forgalmiadó-váltáság javasolt kulcsa ellen nincsen észrevétele.

Ügyvezető elismeri, hogy az eladási ár után kivetésre kerülő forgalmiadó-váltáság méltánytalan a termelő szempontjából, de nem tartja megvalósíthatónak, hogy a forgalmiadónál a tőárig le lehessen menni, mert a fennálló rendszer szerint az első kéznek kell leróni, ha a termelő Budapesten adja el a fáját, akkor a budapesti eladási ár az irányadó.

Véssey Ferenc vál. tag ismételten hangoztatja, hogy a tőár utáni kivetés a legigazságosabb megoldás, mert így az őstermelő nem fizet olyan kiadás után forgalmiadót, ami után a kereskedő mentesítve van. Indítványozza a bizottság javaslatának elfogadását.

Báró Biedermann Imre vál. tag, a kérdéshez szólva, a pénzügyi rendszerrel összhangban lévő álláspont elfogadására hívja fel a figyelmet, mert ezzel ellenkező állásfoglalás mellett nem hiszi, hogy az egyesület a kívánt célt elérhetné. Miután véleménye szerint a forgalmiadó-váltással kapcsolatban elérni kívánt speciális erdőgazdasági célok aligha lesznek elérhetőek, felveti a céladó kérdését, amelytől talán több eredmény várható.

Báró Waldbott Kelemen elnök mindenképpen szükségesnek tartja annak biztosítását, hogy az őstermelő ne jusson a kereskedőnél rosszabb helyzetbe.

Vuk Gyula vál. tag úgy véli, hogy bármit is határozzon az igazgató-választmány, ebben a kérdésben nem remélhető, hogy azt el is

fogadják, épp ezért javasolja, hogy a forgalmiadó-tárgyalásokra delegáljon az igazgató-választmány az ügyvezetón kívül még 2—3 tagból álló bizottságot, azzal, hogy a tárgyalásokon képviselje az erdőgazdaság érdekeit.

Ügyvezető alternatív előterjesztést javasol, amennyiben a tövön való ár melletti kivetést nem fogadnák el, úgy vegyék figyelembe az általa előterjesztett javaslatot.

Osztroluczky Miklós vál. tag a leghelyesebbnek tartaná Véssey Ferenc indítványának elfogadását, amennyiben ez nem volna kersztülvihető, úgy erre az esetre javasolja, hatalmaztassék fel a vezetőség jegyzőkönyvileg arra, hogy az ügyvezető által javasolt módon járjon el.

Ajtay Jenő vál. tag közbevető indítványt tesz. véleménye szerint az ab feladóállomás szerinti ár volna a kivetésnél alapul veendő. Termelési és szállítási költségre egy országos átlagár lenne megállapítandó.

Az igazgató-választmány báró Waldbott Kelemen elnök által feltett kérdések után végeredményképpen úgy határoz, hogy a faanyagok forgalmiadója kérdésének rendezése ügyében az egyesület Véssey Ferenc vál. tag javaslata értelmében tegyen előterjesztést, s amennyiben ez nem vezetne eredményre, akkor az ügyvezető által tett javaslat hajtassék végre.

Ügyvezető ezután áttér az általános erdőgazdasági, valamint adó-, vám- és tarifaugyi bizottságoknak a magyar fa árvédelme és készletek bejelentése ügyében együttesen hozott határozatának ismertetésére.

Tulajdonképen két pontról van szó. Az egyik báró Prónay György indítványa értelmében a faárak letörésének bizonyos organizáció létesítésével való megakadályozása, a másik pedig Osztroluczky Miklós indítványa értelmében az árvédelemmel kapcsolatban a termelési hitel biztosításának kérdése. E kérdésekkel sürgősen kell foglalkozni, mert a helyzet ma már, amikor már 4—5 pengős m³-kénti árakat ajánlanak a műfáért, nagyon is szomorú. Az alacsony áralakulást különösen az idézi elő, hogy a birtokos a pénzre rá van utalva, a kereskedő pedig nem vállalhatja a vásárlással járó rizikót. Az egyesület már ismételten foglalkozott a kérdésekkel és az a gondolat alakult ki, hogy az erdőbirtokosok tömörülése elősegíthetné a kérdések megoldását. A szervezetbe tömörült birtokosok vennék fel azt a fát, amit vételre felajánlanának. Ez nem jelentene semmiféle monopóliumot. Az itt megállapított árak szabályozó hatást gyakorolnának a piacra. Az állam pénzt nem adna erre a célra. Véleménye szerint a birtokosok tömörülése volna a legcélravezetőbb. Hogy ez a tömörülés kartel vagy termelészövetkezet név alatt szerepel, nem lényeges, a fő az, hogy a hazai erdőgazdaság megmentése érdekében az árakat védje. Kéri a kérdéssel való foglalkozást.

Osztroluczky Miklós vál. tag a kérdéshez szólva, az árstabilizáció szükségességével és lehetőségével foglalkozik. Véleménye szerint a

hitelnek is az árstabilizáció előfeltétele. Még ha a termelési hitel valamilyen módon biztosítva volna, akkor sem volna az árstabilizáció kérdése megoldva. Az árstabilizációt más úton, mint kartel-alapon megoldani nem lehet. Nem tudja, hogy a mai viszonyok között, mikor a szabad kereskedelmet tartják üdvözítőnek, lehet-e kartelről szó. Koncentráció nélkül egészséges áralakulást várni nem lehet. Forgótőke nélkül sem lehet a kérdést megoldani. Nem hiszi, hogy az erdőbirtokosok a szükséges tőkét össze tudnák hozni, mindenesetre meg kellene kísérelni. Esetleg az állam bocsáthatná a tőkét rendelkezésre. Oly alakulatra gondol, mint a „Futura”. A befektetés okvetlenül megtérülne. Ha nem történik kísérlet a megoldás felé, teljesen reménytelenül állunk a faértékesítés terén. A keverési kényszer életbeléptetése sem nyújt garanciát a helyzet megjavítására. Egyedül egy központi szervezet útján gondolja a kérdést megoldhatónak. Az egyesületnek orientálódnia kellene a kormánynál, hogy hitelről lehet-e szó. Ugyancsak meg kellene tudni, hogy az erdőbirtokosok nem tudnák-e esetleg a szükséges tőkét összeadni. A kérdés ily alapon véleménye szerint meg volna oldható.

Ajtay Jenő vál. tag konkrét javaslatot tesz a kérdés megoldására. Erdőbirtokosokból álló szövetkezet létesítését ajánlja a tejtermelők szövetkezetéhez hasonlóan. Úgy gondolja, hogy a Magyar Erdőbirtokosok Faértékesítő Rt.-ben tömörült erdőbirtokosokhoz csatlakozzanak a többi erdőbirtokosok is, vonjanak továbbá a tömörülés érdekkörébe 2—3 tőkeerős penzintézetet, állapítsák meg az árakat, a fa így hitelképes lesz és ezzel a termelési hitel kérdése is meg van oldva. A tömörülés állami ellenőrzés mellett működne. Esetleg tömörülési kényszer útján is lehetne a hazai termelést biztosítani

Keglevich Gyula gróf vál. tag úgy véli, hogy az Ajtay által javasolt szövetkezet elfogadható lenne, ha az állam részére tökéletes jogi biztonságot nyújtana.

Báró Waldbott Kelemen elnök véleménye szerint hiábavaló az árvédelem érdekében való minden szervezkedés, amíg a külföldi fa beözönlésének nem tudunk gátat vetni. Viszont az utódállamokkal kereskedelmi forgalmunk csak úgy rendezhető, ha a faanyagok behozatalát megengedjük. Úgy véli, hogy a külföldi fa behozatalának megakadályozása céljából az Országos Erdészeti Egyesületnek kellene a legnagyobb eréllyel fellépnie. Miután a parlamentben sem lát elég biztosítékot arra, hogy az erdőgazdaság érdekeit megvédje, véleménye szerint össze kell fogni és az álláspontra kidomborítása mellett meg kell valósítani az erdőbirtokosok tömörülését. Ajtay Jenő indítványát helyesnek tartja, s úgy véli, hogy a tömörülésnek a külföldi fa behozatala elleni küzdelme mellett ki fog alakulni a megfelelő ár is.

Osztrólczy Miklós vál. tag szintén hozzájárul Ajtay indítvá-

nyához, s javasolja egy bizottságnak a részletkérdések kidolgozása céljából való kiküldését. Az elnök szavaiba kapcsolódva pedig annak a nézetének ad kifejezést, hogy a külföldi fa behozatalát nem lehet megakadályozni, mert a mezőgazdaságnak nem lehet másképpen exportot biztosítani. Nem tartja katasztrófálisnak, ha fát behoznak, csak meg kell akadályozni, hogy elkótyavetyéljék, amikor is a belföldi fának is meg lesz az ára. A fa behozatalával tehát számolni kell, de abba csak úgy nyugodhatunk meg, ha van egy átvételi szerv, amely az árnyót tartja.

Báró Waldbott Kelemen elnök közli, hogy nem gondolt a külföldi fa teljes elminálására. A szervezetet létre kell hozni és annak meg kell akadályoznia a külföldi fa árromboló hatását.

Ajtay Jenő vál. tag teljes mértékben osztja az elnök álláspontját. Amíg nyakió nélkül lehet fát behozni, árstabilizációról szó sem lehet. Javasolja, hogy az egyesület a magyar fa védelme érdekében írjon fel ismét a kormányhoz és kérje a Vuk Gyula indítványa alapján tett előterjesztésnek az elfogadását. Az új kormány valószínűen nem fog elzárkózni a kérelem teljesítése elől.

Mihalovits Sándor vál. tag teljesen osztja Osztroluczky és Ajtay javaslatait és elismeréssel fogadja az elnök úr szavait. Véleménye szerint a kedvezmény fenntartása mellett elegendő volna a külföldi tüzi-fa behozatalát beszüntetni arra az időre, míg eladatlan belföldi tüzi-fakészletek vannak.

Zügn Nándor vál. tag azt hangoztatja, hogy a termelést nem szabadna továbbra is az eddigi mértékben folytatni. A nagy erdőbirtokosok ne éljenek a rendkívüli használatokkal, mert tönkreteszik a kisbirtokosokat.

Onczay László vál. tag kijelenti, hogy a mostani súlyos időkben feltétlenül szükség van az erdőbirtokosok tömörülésére. Röviden utal a mostani talpfa-verseny tárgyalás eredményeire. Véleménye szerint a nagy gazdasági krízisben csak kartelszerűen lehet védekezni. Javasolja a erdőbirtokosság tömörülését, mert a tömörülésben látja az erdőbirtokosok utolsó mentővárát.

Vuk Gyula vál. tag ugyancsak szükségesnek tartja az erdőbirtokosok tömörülését. Egyben felhívja az igazgató-választmány figyelmét a gróf Hadik János elnöke alatt hozott határozatra, amely egy átvételi szerv létesítésének a kérdését levette a napirendről. Kéri az ez évi augusztus hó 6-án tartott ülésben elfogadott javaslata alapján tett előterjesztésnek a megsürgetését.

Osztroluczky Miklós ismételt hozzászól a kérdéshez. Úgy véli, hogy a külföldi fa, miután olcsón termelik, még kis mennyiségben is romboló hatást fejthet ki, ha egy átvételi szerv egyensúlyozólag nem lép közbe. Szükségesnek tartja a kérdés sürgős bizottsági letárgyalását. Kéri Ajtay javaslata értelmében a bizottság delegálását. Nézete

szerint milliókat veszített az erdőgazdaság, hogy a kérdéssel nem foglalkozott. Az önvédelem az erdőbirtokosokat szervezkedésre szorítja.

Az igazgató-választmány a vita eredményeképpen egyhangúan hozzájárul a Vuk Gyula indítványa alapján tett előterjesztésnek a megsürgetéséhez, amely szerint az egyesület egy vagón külföldi tűzifa behozatalának engedélyezését három vagón belföldi fa megvásárlásának az igazolásához kötni kérelmezte. Az igazgató-választmány egyben a árvédelem biztosítása céljából létesítendő szerv kérdésének előkészítő letárgyalására bizottságot delegált. A bizottság tagjaiul a következők választották meg: báró Waldbott Kelemen elnök, Ajay Jenő, báró Biedermann Imre, Onczay László, Osztrólczy Miklós és Papp Béla vál. tagok és az ügyvezető.

Onczay László vál. tag kérdésére Papp Béla vál. tag még közli, hogy az egyesületnek a Vuk-féle indítvánnyal kapcsolatos előterjesztését referálta. Miután a kereskedelmi tárgyalások folyamatban vannak, ily rendelet nem volt kiadható.

Ügyvezető Véssey Ferencnek a hazai tűzifakészletek összeírására vonatkozó indítványa ügyében felveti a kérdést, hogy az igazgató-választmány kívánja-e még a készletek összeírását.

Az igazgató-választmány a készletek azonnali összeírását határozza el és egyben felhatalmazza a vezetőséget, hogy a felmerülő kiadásokat is mint előirányzat nélküli kiadást bevételeiből fedezze.

Ügyvezető jelenti, hogy Bund Károly síremlékére 2.315 P 64 fillér folyt be. A síremlék felállítása és kivitele ügyében egy bizottság kiküldését javasolja.

Az igazgató-választmány a Bund-síremlékbizottságba Balogh Ernő, Karsay Károly, Kovács Gábor, Papp Béla és Péch Kálmán vál. tagokat és az ügyvezetőt delegálja.

Ügyvezető az ez évi rendes közgyűlés helyének és idejének megállapítása ügyében azt javasolja, hogy a közgyűlés Budapesten, ez évi december hó első napjaiban tartassék, s hogy az igazgató-választmány az elnökséget a szükséges intézkedések megtételére hatalmazza fel.

Az igazgató-választmány a javaslat értelmében határoz.

Ügyvezető javaslatára az igazgató-választmány egyhangúan hozzájárul, hogy az ideiglenesen alkalmazott erdőmérnökök tagdíja az erdészeti altisztekéhez hasonlóan 12 P-ben állapíttassék meg.

Az igazgató-választmány ezután a Magyar Erdészeti és Vadászati Műszaki Segédszemélyzet Országos Egyesületet ajánlja dr. Ajtay Sándor és Wehofer Mihály, valamint Gosztonyi Miklós uradalmi erdőmérnököt ajánlja Biró Zoltán, az egyesület tagjai sorába iktatja.

Ügyvezető ezután több tag tagdíjhátralékának mérséklése és elengedése iránti kérelmét ismerteti.

A kérelmek elbírálására egy bizottság kiküldését javasolja.

Báró Waldbott Kelemen elnök javaslatára az igazgató-választmány

az elnökséget hatalmazza fel arra, hogy a felmerülő kérelmek ügyében döntsön.

Ügyvezető az Egri Hordó és Faárugyár Rt-nak a Máv. talpfaszükségletének biztosítása körül követett eljárása ügyében a mai napon benyújtott indítványát ismerteti. Véleménye szerint az egyesületnek foglalkozni kell a kérdéssel. Úgy érzi, hogy amikor az érdekesoport megtette az ajánlatát, akkor a Máv. már nem jogosult utólagos alkudozásra, s nincs joga arra, hogy az árakat pressziószerűen leszorítsa. A Máv. eljárása veszélyezteti a versenytárgyalások komolyságát. Véleménye szerint, aki nem tudja igazolni, hogy a termeléshez szükséges fakészlete megvan, annak az ajánlatát ne vegyék figyelembe, de a komoly ajánlatokat vegyék sorban tárgyalás alá. Javasolja, hogy az egyesület ily értelmű előterjesztéssel forduljon az illetékes fórumokhoz.

Véssey Ferenc vál. tag arra való tekintettel, hogy az indítvány elkésve érkezett, s hogy az odaítélések már megtörténtek, a kérdés felett való napirendetérést javasolja, azzal, hogy az indítvány tüzesék ki a legközelebbi választmányi ülés tárgysorozatára. amikor is ezzel kapcsolatban a gócpontok szerinti Máv. tüzifa-kiírások is újból tárgyalandók volnának.

Az igazgató-választmány egyhangúan Véssey javaslata értelmében határoz.

Ügyvezető jelenti, hogy az egyesület a kemény műfatermékek behozatalának megakadályozása érdekében külön felhatalmazás nélkül előterjesztéssel élt a kormányhoz, kéri az előterjesztés megtörténtének tudomásul vételét.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető végezetül Kallivoda Andor vál. tagnak kétféle indítványát ismerteti, amelyeket jelenlevő Kallivoda Andor is részletesen indokol.

I.

Írjon fel az egyesület a m. kir. földművelésügyi miniszter úrhoz, hogy a hátralékos erdőgazdasági üzemtervek és időszakos gazdasági beszámoló munkáknak kellő időben való benyújtását az erdőrendészeti hatóságok által nyomatékosan szorgalmaztassa, egyben utasítsa őket, hogy ezen munkálatok benyújtásának elhalasztására engedélyt semmi körülmények között ne adjanak.

II.

Hívja fel az egyesület az erdőmérnöki kart az Erdészeti Lapokban arra, hogy teljesítendő munkálataik díjazása címén az erdőbirtokosoktól — esetleg több évre terjedőleg is — olyan természetbeni szolgáltatásokat is kérjenek, amelyeket háztartásukban közvetlenül fel tudnak használni, vagy nehézség nélkül tudnak értékesíteni.

Az igazgató-választmány mindkét javaslatához hozzájárul és azok értelmében határoz.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

Adományok a főiskolai jelvényekre: Papp Béla 5 P, ids. Pajer István 10 P, Velics Gyula 2 P, ids. Párnai Atilla 3 P, Dobó Jenő 5 P, Erdőigazgatóság, Miskolc 29 P 70 fillér, Béky Albert 5 P, Weinert Tivadar 4 P, Horváth Károly 5 P, Létay Gyula 2 P, Onczay László 10 P, Földváry Miksa 5 P, Konok Tamás 2 P, Csizmazia László 5 P, Botka György 1 P. Összesen 93 P 70 fillér. Az előző adománnyal együtt 664 P 70 fillér.

Írói tiszteletdíjak. Az Országos Erdészeti Egyesület 1930. évi május hó 30-án tartott igazgatóválasztmányi ülésében elhatározta, hogy az egyesület 1930. évi július 1-től kezdődően az Erdészeti Lapokban megjelenő cikkekért írói tiszteletdíjat fizessen. És pedig: a szerkesztő részéről átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 64 pengőt, fordításokért vagy átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 32 pengőt, egyszerű közleményekért 16 oldalas ívenként 24 pengőt. Szíves tudomásulvétel végett közli: a kiadóhivatal.

Kedvezményes tüzifaszállításra jogosult újabb feladó vasuti állomások. Az illetékes vasuti igazgatóságok lapunk legutóbbi közlése óta a következő állomásokat vették fel a kedvezményes szállításra jogosult feladó állomások sorába: Diósgyőr-mésztelep, Felsőnyék, Füle, Galgamácsa, Kaposmérő, Nagyréce, Neszmély, Polgárdi, Sármellék, Somlóvásárhely, Ujdombóvár.

I R O D A L O M

Erdészeti, vadászati és természetvédelmi naptárak az 1933. évre. I. Neumann kiadása, Neudamm.

1. Az erdészeti zsebnaptár (Waldheil-aKalender) a szokásos alakban, két kötetben jelent meg. Az első rész egész vászonkötésben a naptári részen kívül az előjegyzési naptárat, erdőmivelési, fatermelési, különböző erdőhasználati táblázatokat tartalmazza és rovatos naplókat foglal magában. A második fűzött rész erdőbecslési és rendezési táblázatokkal, tarifális, statisztikai és vadászati adatokkal szolgál.

Ára a két kötetnek együttevve 2.80 márka.

2. A vadászati naptár (Jagdabreisskalender) 170 oldalon szebb-nél-szebb képeket hoz, ami a naptár tulajdonképeni díszje és értéke, a hozzáfűzött magyarázó szöveg pedig röviden ismerteti a képek jelentőségét. Ára 2.50 márka.

3. A természetvédelmi naptár (Naturschutzkalender) a porosz Staatliche Stelle für Naturdenkmalpflege szerkesztésében ugyancsak főképpen a gyönyörű képekkel hat, melyek a természetbarát képze-

2,8 x 14
112
102

4.50

letét éppen úgy izgatják, mint a fényképezőt arra ösztönzik, hogy hasonló pompás zsákmányra tegyen szert. Ennek ára szintén 2.50 márka. F. M.

Rudolf Koch: *Bestimmungstabellen der Insekten an Kiefer und Lärche nach den Frassbeschädigungen.* 218 oldal, 245 kép. Verlag: Paul Parey Berlin, S. W. 11. Hedemannstrasse 28/29. Ára kötve 7.40 márka.

Bennünket ez az értékes kis könyv közelebről azért érdekel, mert igen kevés a túlelvélő erdőnk, melyeknek a rovarkárosításoktól való megóvása és megmentése tehát igen fontos feladatunk. Mivel pedig főként erdei fenyveseink vannak és az erdei fenyőt károsító rovar már rég elhagyta a fát, amire a felületes kezelőtiszt a bajt észreveszi, nagyon is szükséges, hogy kellő időben felfigyeljen a baj megelőzése végett.

Erre oktat bennünket ez a hasznos könyv, mely a sok kép segítségével a legkülönbözőbb életnyilvánulásaiban pontosan meghatározza a rovat. F. M.

Wald und Holz. Ein Nachschlagebuch für die Praxis der Holzwirte, Holzhändler und Holzindustriellen. Herausgegeben von dr. ing. Lorenz Wappes. 13. Lieferung. 1932. Verlag I. Neumann, Neudamm.

Ennek a hatalmas gyűjteményes munkának 13. füzeté hagyta el most a sajtót. Közel száz oldalon tárgyalja ez a füzet a fakereskedelem fejezetét, melynek keretében a fakereskedelmi szokásokat, számítást és könyvvitelt ismerteti.

Majd rátér az erdőgazdasági hitel kérdésének, a favámok bonyolult ügyének tárgyalására és megkezd egy új fejezetet: a faipar érdekes és változatos képeket nyújtó kérdéseinek alapos tárgyalását.

A következő füzetekben szó lesz a faiparon kívül az erdőszeti statisztikáról, igazgatási és erdőszeti jogi, egyesületi és adókérdésekről.

Ennek a füzetnek az ára 3.30 márka.

F. M.

